

<http://aficccat.org/spip.php?article10871>

Butlletí Informatiu 143. No a aquesta UEuros programa d'estabilitat 2014-2017

- Àmbits d'actuació - Acció Sindical - Butlletins Jurídics i/o Sindicals -

Date de mise en ligne : dimecres 21 de gener de 2015

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

Des dels seus orígens, any 1957, la CEE té com ideal "un mercat comú", per a garantir la lliure circulació de persones, serveis i capitals, on la llibertat absoluta del mercat en aquest joc de l'oferta i la demanda, sigui "una llibertat fonamental", on la "qüestió social", no interfereixi en aquest mercat comú i, siguin els propis estats qui resolguin aquesta qüestió social.

Ens trobem, des del principi davant una paradoxa: un repartiment competencial, on l'àmbit econòmic era patrimoni regulatori des d'Europa i, els estats nacionals s'ocupaven de la legislació social i laboral. L'evolució d'aquesta paradoxa s'ha resolt plegant legislacions laborals i socials, als criteris economicistes del mercat, resultant molt danyades legislacions més o menys garantistes dels "estats assistencials o de benestar".

L'evolució d'aquest "mercat comú" expandeix i imposa els principis de llibertat de circulació dels capitals i la llibertat de competència empresarial, la qual cosa qüestiona i escanya les legislacions socials i laborals, així com totes les polítiques públiques dels estats nacionals.

El Tractat de Maastricht que entra en vigor el 1 de gener de 1993, amb els criteris de convergència (mesures monetàries i econòmiques defineixen la convergència), sobretot els límits al dèficit públic, condicionen la capacitat de decisió dels estats nacionals a l'hora d'implementar les seves polítiques socials, resolent el conflicte clarament del costat del poder econòmic.

El Tractat d'Amsterdam de 1997, dona a llum el Pacte d'Estabilitat i Creixement, sent un mecanisme de disciplina fiscal que inclou la supervisió per part de la Comissió, de les seves polítiques fiscals i en conseqüència econòmiques, laborals i socials, amb mecanismes penalitzadors per a assegurar el seu compliment.

El Tractat de Lisboa de 2007, un mini tractat del que en el seu moment va ser el Projecte de Constitució Europea i alhora una reforma del Tractat de la UE en vigor fixat a Niça 2000-. En aquest mateix temps, s'anuncia la signatura d'un principi d'acord sobre la flexiseguretat en l'àmbit de la UE, entre la Confederació Europea Sindical (CES) i la patronal europea.

Ambdós Acords, Tractat de la UE (es denominarà el Tractat de Lisboa) i Flexiseguretat, tracten de donar sortides (polítiques) a la realitat material de la UE en els contextos de globalització i competitivitat en aquest ordre social mundial. Els estats membres reben Informes des de la Comissió, sobre la seva "situació nacional" alhora que Recomanacions sobre els seus programes nacionals de "reforma", així com Informes que es deriven de la supervisió del compliment dels "programes d'estabilitat i convergència".

Sobre programa Nacional de Reformes 2014 i l'actualització del Programa d'Estabilitat 2014-2017 del PP: Hem de partir del vigent Tractat de Lisboa de desembre del 2007, i sobretot, del Tractat d'Estabilitat, Coordinació i Governança (TECG) i el Tractat Constitutiu del Mecanisme Europeu d'Estabilitat (MEDE), ambdós del 2012 i que van significar, en la practica i en la teoria, la radicalització neoliberal dels anteriors tractats i, el que és molt més greu, la legalització d'un Estat d'Excepció que esdevé en permanent.

Les dades bàsiques d'aquests tractats no haurien d'oblidar-se, assenyalen un punt de no tornada, per a liquidar drets socials, sindicals i laborals i posar fi a l'Estat Social. Aquests tractats, en síntesis imposen a cadascun dels estats, i a la sobirania popular, un conjunt de regles "permanents" i "obligatòries", entre elles les següents:

1. Els pressupostos haurien d'estar equilibrats, o amb superàvit. Aquesta regla, es considerarà respectada si el dèficit estructural no supera el 0,5% del PIB.

2. Tots els Estats han d'introduir en la seva constitució aquesta regla d'or, i establir mecanismes de correcció automàtics.

3. Quan els Estats no compleixen els criteris abans anunciats se sotmeten a un Procediment de Dèficit Excessiu, havent de presentar un conjunt de programa de reformes estructurals a la Comissió i al Consell, que ho aprovaran si escau i faran seguiment rigorós de al seva engegada.

4. S'estableixen un conjunt de sancions gairebé automàtiques per a tots els països que incompleixin les regles establertes.

La Comissió Europea i el Tribunal de Justícia de la UE reforcen considerablement el seu paper com garants que les regles neoliberal es compleixen rigorosament. En aquest marc formal jurídic de supervisió del compliment dels "programes d'estabilitat i convergència", és on emmarquem el Programa d'estabilitat 2014 - 2017, remès a Brussel·les el 30 d'abril 2014, que fixa les Projeccions pressupostàries de la despesa pública a Espanya 2013-2017.

>>> Teniu el butlletí en format pdf en document adjunt o us el podeu descarregar a <http://in-formacioncgt.info/juridico-sind/boletines/bi-143.pdf>